

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Langáška, soudce Filipa Dienstbiera a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **R. M.**, zastoupený Mgr. Janem Luběnou, advokátem, sídlem bratří Čapků 380/6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. listopadu 2022 č. j. OAM-821/ZA-ZA11-D02-2022, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. října 2023 č. j. 32 Az 38/2022-64,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

I.

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v návětí označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Krajský soud nejprve usnesením ze dne 11. ledna 2023 č. j. 32 Az 38/2022-23 přiznal žalobě odkladný účinek. Následně rozsudkem ze dne 13. února 2023 č. j. 32 Az 38/2022 - 33 zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení v návětí uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany posouzena jako nepřipustná a řízení o ní bylo zastaveno podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost. Nejvyšší správní soud nejprve usnesením ze dne 19. dubna 2023 č. j. 6 Azs 54/2023 - 25 kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Následně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 11. července 2023 č. j. 6 Azs 54/2023 - 35 zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť nenařídil ústní jednání, ačkoliv jej stěžovatel požadoval. Krajský soud v navazujícím řízení uskutečnil ústní jednání dne 19. října 2023 a téhož dne v návětí označeným rozsudkem žalobu znovu zamítl. Proti rozsudku krajského soudu se stěžovatel znovu brání kasační stížností.

[2] Stěžovatel spojil s kasační stížností rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že pokud by nedošlo k jeho přiznání, byl by nucen ještě před projednáním věci opustit území České republiky a odcestovat do Italské republiky za účelem projednání své azylové žádosti. Tímto by došlo k zásahu do rodinného života jeho samotného, manželky i tchýně. Zároveň nelze spatřovat žádnou újmu, která by přiznáním odkladného účinku mohla být způsobena jiným osobám, ani nelze spatřovat žádný rozpor s důležitým veřejným zájmem, naopak je důležitým veřejným zájmem ctít ústavní normativy ochrany práva na soukromý a rodinný život.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že neshledal naplnění důvodů pro jeho přiznání. Nebylo prokázáno, že by situace stěžovatele byla natolik výjimečná oproti ostatním žadatelům v obdobném postavení, aby jeho kasační stížnosti měl být přiznán odkladný účinek. Stěžovatel zároveň neosvědčil, že by právní následky rozhodnutí pro něj představovaly natolik intenzivní újmu.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá podání kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] Nejvyšší správní soud připomíná, že „poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003 č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS). V žádosti o přiznání odkladného účinku proto musí stěžovatel „v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.“ (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012 č. j. 1 As 27/2012-32).

[8] Nejvyšší správní soud dále uvádí, že stěžovatel zopakoval argumentaci, na základě které byl usnesením ze dne 19. dubna 2023 č. j. 6 Azs 54/2023 - 25 přiznán odkladný účinek jeho předešlé kasační stížnosti. Jelikož se důvody uváděné stěžovatelem pro přiznání odkladného účinku nezměnily a rovněž ani žalovaný neuvedl žádnou novou argumentaci nad rámec původně uplatněné, neshledal Nejvyšší správní soud důvod rozhodnout odlišně.

[9] V nyní projednávané věci stěžovatel konkrétně tvrdí, že by přesunem do Itálie za účelem azylového řízení došlo k zásahu do jeho rodinného života, neboť by v České republice zanechal manželku, která tu dlouhodobě pobývá a požádala si o české občanství. Uvedené stěžovatel uváděl soustavně od počátku řízení, přičemž žalovaný tuto skutečnost relevantně nezpochybnil, a to ani v reakci na přiznání odkladného účinku krajským soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel má v České republice vybudované zázemí a s manželkou zde pobývá již téměř dva roky, proto by jeho přesun do Itálie zasáhl do jeho rodinného života, čímž by mu vznikla újma. Uvedené je podpořeno

pokračování

i tím, že manželka stěžovatele v České republice dlouhodobě pobývá, má zde zázemí a požádala o české občanství. Nelze tak očekávat, že by se společně se stěžovatelem přesunula do zahraničí za účelem jeho azylového řízení, což potvrzuje, že újma vzniklá přesunem stěžovatele do Itálie by se týkala i jeho manželky. Přiznáním odkladného účinku zároveň nevznikne žádná újma jiným osobám.

[10] Nejvyšší správní soud rovněž neshledal, že by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájem. Stěžovatel v České republice již několik měsíců pobývá a z postoupeného spisového materiálu neplyne, že by s jeho pobytem byly spojeny nějaké problémy, které by mohly zapříčiňovat rozpor s důležitým veřejným zájmem. V tomto ohledu nic neuvedl ani žalovaný v žádném ze svých podání. Přiznání odkladného účinku v nynější věci tak dle dostupných podkladů do žádného důležitého veřejného zájmu nezasahuje.

[11] Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatele odkladný účinek.

[12] Nejvyšší správní soud na závěr připomíná, že rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005 č. j. 8 As 26/2005-76). Nynější přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tudíž nebude mít žádný vliv na způsob, jakým Nejvyšší správní soud rozhodne o věci samé. Rovněž platí, že soud může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 4. ledna 2024

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda senátu